

VONNIS

A.R. nr. 00/179.532/A

Rep. nr.: 2496

is kennis gebracht in
 ing van art. 792 G.W.
 steld van expeditierecht
 280-2° Wetb. Reg.

Mr. Van Eenoo D.

De arbeidsrechtbank te Gent, **negende** kamer heeft het volgende vonnis uitgesproken:

INZAKE:

wonende te 9000 Gent, doch met woonstkeuze op het kantoor van haar raadsman Mr. D. Van Eenoo,

EISENDE PARTIJ, – ter openbare zitting vertegenwoordigd door Mr. D. Van Eenoo, advocaat te 8820 Torhout, Aartrijkestraat 3.

TEGEN:

het **OPENBAAR CENTRUM VOOR MAATSCHAPPELIJK WELZIJN ZELZATE**, publiekrechtelijke instelling, met zetel te 9060 Zelzate, Kleine Landeigendomlaan 2a,

VERWERENDE PARTIJ, – ter openbare terechtzitting vertegenwoordigd door Mr. J. De Vreese, advocaat loco Mr. G. Rykaert, advocaat te 9060 Zelzate, Westkade 19.

IN FEITE.

A. Eiseres geboren te Solnechnoye (Tsjetsjenië) op 8 juli 1988, heeft de Russische nationaliteit, verblijft sinds 2003 in België en is samen met haar familie in 2006 als vluchteling erkend. Zij is de oudste van vier kinderen en woonde aanvankelijk in Trois Pont (Wallonië), waar de overige familieleden nog steeds verblijven. In 2006 verliet zij op 18-jarige leeftijd de school en vestigde zich te Gent, naar eigen zeggen om zich te kunnen toeleggen op de studie van talen en tewerkstelling. Verzoekster ontving het leefloon vanwege het O.C.M.W. Gent.

Vanaf 1 maart 2007 vestigde de eiseres zich in een appartement te Zelzate : dat voordien werd betrokken door haar toenmalige vriend De maandelijkse huur bedroeg 340 EUR.: de verzoekster beschikte evenwel over geen inkomsten, zodat zij zich op 2 maart 2007 tot het O.C.M.W. Zelzate heeft gewend. Het Vast Bureau besliste op 19 maart 2007 aan de eiseres het recht op maatschappelijke integratie onder de vorm van een leefloon toe te kennen vanaf 15 maart 2007.

Tegelijk werd met de eisende partij een geïndividualiseerd project voor maatschappelijke integratie afgesloten, waarin o.a. is voorzien dat zij zich zou laten inschrijven bij de V.D.A.B. en diverse interimkantoren en dat zij een opleiding Nederlands zou volgen.

B. Blijkens het verslag van sociaal onderzoek d.d. 19 juni 2007 (stuk 14 * administratief bundel O.C.M.W.) zou de eiseres tweemaal hebben nagelaten in te gaan op een uitnodiging van de V.D.A.B. in verband met testen omtrent haar talenkennis en opleiding. Zij bood zich driemaal aan bij hetzelfde interimbureau, maar werd er afgewezen gezien haar zeer beperkte kennis van het Nederlands.

Begin juni 2007 werd zij door het O.C.M.W. uitgenodigd voor een tewerkstelling in het kader van art. 60 O.C.M.W.-wet, waartegen zij voorbehoud aantekende om medische redenen. Zij stelde geen stress aan te kunnen en legde een medisch getuigschrift voor, met vermelding dat zij zwanger is en gedurende 12 maanden werkonbekwaam is.

Volgens het verslag van sociaal onderzoek weigert de eiseres samen te wonen met haar vriend, vader van het kind, alhoewel zijn naam is vermeld op de deurbel en brievenbus. Van zijn kant vindt haar vriend niet financieel te moeten bijdragen, aangezien geen sprake is van samenwoning. De maatschappelijk werk(st)er stelde voor de eiseres "tijd te laten met haar vriend een regeling te treffen omtrent onderhoud en onderhoudsgeld voor haarzelf en haar ongeboren kind en nadien het dossier toekenning leefloon opnieuw te bekijken."

C. De eiseres werd (in het Frans) gehoord op de zitting van het Vast Bureau van het O.C.M.W. Zelzate d.d. 19 juni 2007; zij verklaarde dat zij lessen Nederlands volgt te Zelzate via avondschool, dat zij zwanger is en in stress situaties hyperventileert, waardoor ze niet kan werken. Deze neiging tot hyperventilatie bestaat reeds van voor de zwangerschap: de eiseres werd hiervoor reeds driemaal gehospitaliseerd.

Zij verklaarde tevens voorlopig niet willen samenwonen met haar vriend die zij toen (d.i. 19 juni 2007) reeds één jaar kende. Verzoekster deelde verder mee dat zij naar Zelzate kwam wonen om dichterbij haar Russische vrienden te kunnen zijn en dat zij nog verder naar school wil, evenwel zonder concrete voorstellen te formuleren.

Het Vast Bureau heeft dan ook op 19 juni 2007 beslist een einde te stellen aan de toekenning van het leefloon met ingang van 1 september 2007. Hiervan is aan de eisende partij kennis gegeven per aangetekende zending d.d. 27 juni 2007.

De eiseres heeft hiertegen beroep aangetekend bij deze rechtbank via een verzoekschrift d.d. 27 september 2007. Zij legt uit dat zij intussen reeds vijf maanden zwanger is, niet kan gaan werken maar met vrucht (76 %) een opleiding Nederlands volgt en een regelmatige studente is. Verder zijn specifieke medische zorgen vereist om haar in staat te stellen een menswaardig bestaan te leiden.

Aangezien zij over geen financiële middelen beschikt en gelet op haar persoonlijke toestand, dient de beslissing d.d. 19 juni 2007 vernietigd te worden en haar (opnieuw) met ingang van 1 september 2007 het leefloon toegekend te worden. Gevraagd wordt tevens om de gedingkosten ten laste van de verwerende partij te leggen en het tussen te komen vonnis uitvoerbaar bij voorraad te verklaren.

IN RECHTE.

De vordering werd voor deze rechtbank ingesteld via een verzoekschrift d.d. 27 september 2007, dat op dezelfde datum ter griffie is neergelegd.

De partijen werden opgeroepen overéénkomstig art. 747 Ger. W. om voor de rechtbank te verschijnen ter openbare terechtzitting van 4 april 2008.

De gedingpartijen werden gehoord in de uiteenzetting van hun middelen en conclusies.

De stukken van het geding, o.m. de stukken gevoegd bij het dossier van de rechtspleging, werden ingezien. Het debat werd gesloten.

Het Openbaar Ministerie heeft een mondeling advies uitgebracht, dat ter zitting werd toegelicht door de heer B. Salembier, eerste substituit-arbeidsauditeur.

Beide partijen werden gehoord in hun repliek op het advies. Nadien werd de zaak in beraad genomen.

De vordering heeft betrekking op een geschil betreffende de toepassing van de wet d.d. 8 juli 1976 inzake de openbare centra voor maatschappelijk welzijn en in het bijzonder op de weigering van maatschappelijke dienstverlening (art. 580, 8°, d. Ger. W.).

De hierop gesteunde eis werd tijdig ingesteld overeenkomstig art. 71, 3° al. van de wet d.d. 8 juli 1976, met eerbiediging van de toepasselijke beroepstermijn van drie maanden en is regelmatig naar de vorm (art. 704 Ger. W.).

TEN GRONDE.**A. standpunt van de verwerende partij**

A.1. Het O.C.M.W. vult het voorgaand feitenrelaas aan o.a. met de vermelding dat de eiseres eerst te Gent woonde in het gebouw, alwaar haar vriend een studio betrok. Hij is evenwel naar Zelzate verhuisd om dichterbij zijn werk te kunnen zijn, doch trok begin maart 2007 terug naar Gent, waarna de eiseres haar intrek nam in het appartement dat hij in Zelzate had achtergelaten.

Op 27 februari 2007 heeft de eiseres een inburgeringscontract ondertekend, waarbij zij zich engageerde om regelmatig deel te nemen aan het vormingsprogramma, nl. Nederlands als tweede taal en maatschappelijke oriëntatie.

Daarnaast werd met het O.C.M.W. een geïndividualiseerd project voor maatschappelijke integratie afgesloten, waarin uitdrukkelijk is verwezen naar de (wettelijke) mogelijkheid tot sanctionering.

Aangezien eiseres manifest de afgesproken engagementen heeft verwaarloosd, werd terecht een einde gesteld aan de uitkering van het leefloon, cfr.:

- de eiseres liet zich inderdaad inschrijven bij de V.D.A.B., doch bewijst voor het overige geenszins dat zij actief naar werk heeft gezocht, noch om inlichtingen heeft gevraagd. Integendeel: tot driemaal toe is zij niet ingegaan op een afspraak,
- zij heeft zich slechts ingeschreven in één interimkantoor, heeft er zich amper vier keer aangeboden en geen verdere inspanningen ondernomen, wat in het kader van haar maatschappelijke integratie ruim onvoldoende is,
- de cursus Nederlands die zij te Zelzate heeft gevolgd, wordt uitsluitend in avondonderwijs gegeven. Bovendien had zij zich al ingeschreven voor een opleiding van 22.01.07 tot 06.06.07, voor 120 u. aan lessen, twee avonden in de week. Het is evenwel duidelijk dat opleidingen in avondonderwijs niet volstaan om echt Nederlands te leren,
- de eiseres is nooit ingegaan op een aanbod van het O.C.M.W. zelf om aan het werk te gaan. Het voorgelegde medisch attest van dr. Impens is ongeloofwaardig, zoveel te meer omdat de eiseres voorheen nooit gewag had gemaakt van ziekte, die haar het werken zou beletten,

- de overige stukken bewijzen alleen de onwil van de eiseres om te werken: in feite had zij van 19.06.07 tot 31.08.07 nog de mogelijkheid om haar werkbereidheid te bewijzen, doch heeft niets ondernomen,
- de verzoekster laat niet alleen onduidelijkheid bestaan over haar relatie met _____ maar tevens over haar wisselende huisvesting (van Gent naar Zelzate en uiteindelijk terug naar Gent). De vaststelling dat zij vanaf december 2007 een leefloon ontvangt van het O.C.M.W. Gent, heeft vooral te maken met het feit dat zij toen hoogzwanger was en dat het O.C.M.W. Gent in feite geen andere beslissing kon nemen,

A.2. De eiseres huurde van 1 juli tot en met 10 december 2007 een appartement te Zelzate, _____ mits een huurprijs van 400 EUR, incl. voorschot verwarming. Nadien nam zij haar in-trek te Gent, _____ en vroeg zij het O.C.M.W. Gent om uitkering van het leefloon. De verzoekster laat na uit te leggen hoe zij de kosten van huisvesting en levensonderhoud tijdens haar verblijf in Zelzate heeft gefinancierd.

De beslissing d.d. 19 juni 2007 dient integraal bevestigd te worden en de gedingkosten dienen, gelet op haar tergende en roekeloze wijze van procesvoering, ten laste van de verzoekster gelegd te worden.

B. standpunt van de eisende partij.

B.1. Gelet op de leeftijd van de eiseres, is de tewerkstellingsopdracht van het O.C.M.W. een verplicht gegeven. In het licht hiervan werd op 2 mei 2007 een integratiecontract opgesteld, dat geldt tot 30 juni 2008. Deze overeenkomst bevat de wederzijdse engagementen en verplichtingen, die de eiseres – in strijd met wat door het O.C.M.W. wordt voorgehouden – steeds zeer stipt heeft opgevolgd.

Verzoekster liet zich immers op 7 maart 2007 inschrijven bij de V.D.A.B. en heeft nooit de uitnodigingen ontvangen, waarvan de eiseres gewag maakt. Zij liet zich eveneens inschrijven bij het interimkantoor Konvert Interim te Zelzate, waamee werd afgesproken dat zij zich maandelijks tweemaal zou aanmelden. In de overeenkomst werd gestipuleerd dat vanaf 1 september 2007 een intensievere opleiding Nederlands moet worden gevolgd, wat de eiseres effectief heeft gedaan.

Inzake tewerkstelling heeft de eiseres zelf op 16 april 2007 om een initiatief van het O.C.M.W. gevraagd: zij was echt gemotiveerd en bereid om in te gaan op een effectief aanbod, dat echter uitbleef.

B.2. Op 5 juni 2007 werd inderdaad een concreet voorstel gedaan, dat echter door de eiseres niet kon worden aanvaard, gelet op haar gezondheidstoestand en zwangerschap. Vereist is dat haar "passende" arbeid wordt aangeboden, zodat moet worden rekening gehouden met o.a. de mentale belemmeringen en de hyperventilatie waaraan zij lijdt, met het hierdoor veroorzaakt verlies van evenwicht en bewustzijn, enz ...

De arbeidsongeschiktheid en problemen van de verzoekster werden medisch geattesteerd. Anderzijds werpt het O.C.M.W. ten onrechte op dat de verzoekster zou samenwonen: uit niets blijkt dat zij geen alleenstaande zou zijn. Intussen is zij op 27 januari 2008 bevallen van een dochtertje, zonder dat de vader op bezoek is gekomen.

Tijdens de periode van 1 september tot 31 november 2007 is de eiseres in het appartement te Zelzate blijven wonen, dank zij éénmalige giften van haar ouders en vriendinnen.

C. beoordeling.

C.1. Overeenkomstig art. 20 van de wet inzake het recht op maatschappelijke integratie d.d. 26 mei 2002 dient het O.C.M.W. de aanvrager te horen, indien hij/zij hierom verzoekt, vooraleer een beslissing te nemen met betrekking tot:

- de toekenning, weigering of herziening van een leefloon, een geïndividualiseerd project voor maatschappelijke integratie of een maatschappelijke integratie door tewerkstelling,
- de sancties bedoeld in artikel 30, §§ 1 en 2,
- de terugvordering ten laste van een persoon die het leefloon heeft genoten.

Het blijkt dat de eiseres effectief ter zitting van het Vast Bureau d.d. 19 juni 2007 aanwezig was en er door de Voorzitter werd gehoord en ondervraagd, vooraleer de bestreden beslissing is tot stand gekomen.

Verder valt uit de beslissing van het Bijzonder Comité voor de Sociale Dienst van het O.C.M.W. Gent d.d. 15 januari 2008 (cfr. stuk 10 a/d * eiseres) af te leiden dat aan de verzoekster met ingang van 1 december 2007 het recht op maatschappelijke integratie onder de vorm van het leefloon cat. 2 wordt toegekend, vanaf de geboorte van het kind omgezet naar een leefloon cat. 3, telkens gekoppeld aan een geïndividualiseerd project voor maatschappelijke integratie.

Dit betekent bijgevolg dat het voorwerp van de betwisting kan worden beperkt tot het recht op maatschappelijke integratie over de periode van **1 september 2007 tot en met 30 november 2007.**

C.2. Overeenkomstig het art. 2 van de wet d.d. 26 mei 2002 heeft elke persoon recht op maatschappelijke integratie. Dit recht kan onder de voorwaarden bepaald in de wet, bestaan uit een tewerkstelling en/of een leefloon, die al dan niet gepaard gaan met een geïndividualiseerd project voor maatschappelijke integratie.

Ingevolge het art. 3 zijn gerechtigd op maatschappelijke integratie personen die:

1. hun werkelijke verblijfplaats in België hebben in de door de Koning te bepalen zin,
2. meerderjarig zijn of hiermee gelijkgesteld zijn overeenkomstig de bepalingen van deze wet,
3. behoren tot één van de volgende categorieën van personen:
 - hetzij de Belgische nationaliteit bezitten,
 - hetzij als burger van de Europese Unie of als lid van zijn familie lid van zijn familie die hem begeleidt of zich bij hem voegt, genieten van een verblijfsrecht voor meer dan drie maanden, overeenkomstig de bepalingen van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, (...)
 - hetzij vluchteling zijn in de zin van artikel 49 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, (...)
4. niet over toereikende bestaansmiddelen beschikken, noch er aanspraak kunnen op maken, noch in staat zijn deze hetzij door eigen inspanningen, hetzij op een andere manier te verwerven, (...)
5. werkbereid zijn, tenzij dit om gezondheids- of billijkheidsredenen niet mogelijk is,
6. zijn rechten laten gelden op uitkeringen die hij kan genieten krachtens de Belgische of buitenlandse sociale wetgeving.

Uit wat voorafgaat blijkt dat eiseres als erkend vluchteling kan gerechtigd zijn op maatschappelijke integratie.

C.3. De openbare centra voor maatschappelijk welzijn hebben tot opdracht het recht op maatschappelijke integratie te verzekeren. Het gaat om een subjectief recht, dat vergelijkbaar is met andere sociale prestaties, mits aan de wettelijke voorwaarden is voldaan. Hiervoor werd reeds gesteld dat de "werkbereidheid" één van de algemene toekenningsvoorwaarden voor het recht op maatschappelijke integratie (en dus voor het leefloon) is.

Prof. D. Simoens formuleert drie stelregels, die kunnen gelden als indicaties voor een toetsing van de werkbereidheidseis (vgl. Simoens D., O.C.M.W. Dienstverlening, Praktische handleiding voor een juridisch correcte individuele dienstverlening, p. 13 – 15, nr. 37) namelijk:

1. een alleenstaande daad of onthouding is niet determinerend: inzake het leefloon is niet (zoals in de werkloosheidsreglementering) één criterium voldoende om de uitkering te ontzeggen, maar kan slechts uit de gezamenlijke aanwezigheid van twee of meer houdingen of daden, die allen in dezelfde richting wijzen, tot een afwezigheid van werkbereidheid in de zin van art. 3, 5° van de wet worden besloten,
2. een bewezen afwezigheid van werkbereidheid mag de betrokkene niet blijvend worden aangewreven: omstandigheden in het verleden die globaal genomen het O.C.M.W. mochten doen besluiten tot afwezigheid van werkbereidheid, mogen niet blijvend worden ingeroepen,
3. de aanspraakmaker mag desgevallend worden verweten geen werk te hebben gezocht, niet er geen te hebben gevonden: er rust op hem bijgevolg een inspannings- en geen resultaatsverbintenis.

De werkbereidheid dient worden beoordeeld, rekening houdend met de specifieke situatie van de aanvrager. (Verbruggen, E., Overzicht rechtspraak bestaansminimum 1987 - 1991, B.T.S.Z., 1992, 712). De vereiste "werkbereidheid" dient bovendien niet alleen geëvalueerd te worden in het licht van de toestand van de aanvrager, doch evenzeer vanuit de ruim omschreven opdracht van het O.C.M.W. tot hulpverlening.

Hierbij wordt gedacht aan de opdracht van het O.C.M.W. om via maatschappelijke dienstverlening, te voorzien in begeleiding van de hulpvrager en om via bemiddeling en tussenkomsten, de kans op tewerkstelling te creëren of te vergroten.

Precies hiertoe bepaalt art. 1 van de wet d.d. 26 mei 2002 dat de toekenning en het behoud van het leefloon kunnen gepaard gaan met een geïndividualiseerd project voor maatschappelijke integratie, zowel op initiatief van de betrokkene zelf als van het O.C.M.W.

Dat aan sommige aanvragers van het leefloon het sluiten van een integratiecontract wordt opgelegd en aan andere niet, schendt geenszins de grondwettelijke gelijkheidsbepalingen. Het contract heeft immers een geheel andere finaliteit, namelijk het maatschappelijk integreren van de aanvrager, veeleer dan het louter toekennen van financiële steun.

Verder kan een integratieproject moeilijk als discriminerend worden beschouwd, nu het precies op maat van de aanvrager wordt uitgewerkt en rekening houdt met diens verwachtingen, vaardigheden, bekwaamheden en behoeften. Ook het Arbitragehof oordeelde in een arrest d.d. 14 januari 2004 nog dat "de aangevochten maatregel relevant en evenredig is met het nagestreefde doel (Arbitragehof d.d. 14 januari 2004, B.S. d.d. 27 februari 2004).

C.4. Alhoewel dit niet uitdrukkelijk is vermeld in de bestreden beslissing, wordt de weigering van het recht op maatschappelijke integratie vooral gesteund op de niet naleving van het integratieproject. In dit verband moet worden rekening gehouden met drie algemene principes (cfr. Simoens D., o.c., nr. 282, p. 100 e.v.):

1. het project moet uitgaan van de verwachtingen, vaardigheden, bekwaamheden en behoeften van de betrokken persoon, alsmede, wat het O.C.M.W. betreft, van diens mogelijkheden (art. 11 § 1, tweede lid van de wet d.d. 26 mei 2002),
2. het project kan, naar gelang van de behoeften van de persoon, betrekking hebben, ofwel op een inschakeling in het beroepsleven, ofwel op een integratie in de maatschappij (art. 11 § 1, derde lid van de wet d.d. 26 mei 2002),
3. er moet gestreefd worden naar een correcte evenredige verhouding tussen de eisen die aan de betrokkene worden gesteld enerzijds en de toegekende hulp anderzijds (art. 11 § 1, vierde lid van de wet d.d. 26 mei 2002).

Overeenkomstig het art. 10 van het K.B. d.d. 11 juli 2002 houdende het algemeen reglement betreffende het recht op maatschappelijke integratie wordt het project door de maatschappelijk werker voorbereid "in overleg met de aanvrager" en geformaliseerd in een contract. Voorafgaand aan de ondertekening wordt de betrokkene ingelicht over de "inhoud, draagwijdte en gevolgen ervan" (art. 11, tweede lid van het K.B.) en de uitvoering van de overeenkomst wordt regelmatig geëvalueerd (art. 15 van het K.B.).

In de voorliggende zaak is het integratieproject (stuk 6 * O.C.M.W.) "geformaliseerd" op 2 mei 2007, terwijl het nochtans ingaat op 15 maart 2007 en de bestreden beslissing dateert van 19 juni 2007. In feite is bijgevolg aan eiseres het leefloon ontzegd op basis van een "geldigheidsduur" van de overeenkomst van iets meer dan anderhalve maand. Bovendien veronderstelt een evaluatie en/of opvolging van de uitvoering en het verloop van het project meer dan het eenvoudig nagaan of al dan niet aan de overeengekomen afspraken is voldaan.

De leeftijd (19 jaar) van de verzoekster en haar specifieke levensomstandigheden (beperkte kennis van het Nederlands, gezondheidsproblemen, zwangerschap) nopen tot specifieke begeleiding en aangepaste maatregelen. Aldus heeft de eiseres zich laten inschrijven bij de V.D.A.B., maar heeft zij volgens het O.C.M.W. geen enkele inspanning ondernomen om effectief aan het werk te gaan en heeft zij drie uitnodigingen van de V.D.A.B. afgewimpeld. Eiseres betwist evenwel dat zij (tot driemaal toe) op een afspraak werd uitgenodigd.

Eerder dan hieruit pertinente onwil af te leiden, kon deze vaststelling (n.a.v. een telefoongesprek met de V.D.A.B. d.d. 10 juni 2007) beter hebben geleid tot een grondig gesprek met eiseres en eventuele nieuwe, bindende afspraken. Overigens is in het integratieproject bij herhaling voorzien om de "opleiding V.D.A.B. te laten aanvangen op 1 september 2007", zodat de beslissing d.d. 19 juni 2007 alvast in dit opzicht voorbarig voorkomt.

In het contract is inderdaad de inschrijving bij diverse interimkantoren opgenomen als "te ondernemen stap". Evenwel is het feit dat zij uitsluitend is ingeschreven bij het kantoor Konvert Interim te Zelzate geen bepalend motief om zowel het project als het recht op leefloon te herzien. Zij heeft zich immers regelmatig bij het betreffende kantoor aangeboden, maar kreeg er telkens een afwijzend antwoord.

Dat de eiseres bij navraag telkens is geweest op de quasi onmogelijkheid tot tewerkstelling ingevolge haar gebrekkige kennis van het Nederlands, is door het O.C.M.W. zelf erkend (vgl. follow up blad integratiecontract * vermelding d.d. 22 mei 2007). Aan de V.D.A.B. is gevraagd om intensieve(re) begeleiding: hoe, wanneer en onder welke vorm hieraan is gevolg gegeven en of hieromtrent met de eiseres (nieuwe) afspraken zijn gemaakt, is niet vermeld.

Voor de afspraak "detail opleiding Nederlands + uitbreiden" is een timing van zes maanden voorzien. Het contract dat omtrent het integratieproject is opgesteld (stuk 6 * O.C.M.W.) suggereert een meer intensieve opleiding, te starten vanaf 1 september 2007, zodat ook in dit opzicht de beslissing d.d. 19 juni 2007 voorbarig lijkt. Op 25 mei 2007 noteert de maatschappelijk werk(st)er dat de eiseres "in september intensiever kan begeleid worden naar Nederlands en werk" (laatste bladzijde, stuk 6 * O.C.M.W.).

Er is evenmin ingegaan op de door de eiseres aangebrachte gezondheidsproblemen, nochtans gestaafd door een medische verklaring van dr. Impens, terwijl evenmin kan worden ontkend dat een toestand van zwangerschap weinig perspectieven opent tot effectieve tewerkstelling.

Haar onzekere houding t.a.v. de vader van haar kind kan leeftijdsgebonden zijn en is niet van aard om haar recht op maatschappelijke integratie in het gedrang te brengen, doch dient veeleer aanleiding te zijn tot meer intensieve begeleiding naar zelfredzaamheid, wat overigens letterlijk als prioritaire doelstelling van het integratieproject is ingeschreven.

Tenslotte valt niet goed in te zien waarom de eiseres van 20 juni 2007 tot en met 31 augustus 2007 verder blijft beantwoorden aan de wettelijke voorwaarden en niet meer vanaf 1 september 2007. Het afsluiten van een geïndividualiseerd project voor maatschappelijke integratie neemt niet weg dat het recht op leefloon een subjectief recht is, dat kan worden vergeleken met het recht op andere sociale prestaties.

De vordering kan worden ingewilligd.

OM DEZE REDENEN,

de Arbeidsrechtbank Gent, **negende** kamer,
Rechtdoende op **tegenspraak**,

Gelet op de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, inzonderheid de artikelen 2, 34, 35, 36, 37 en 41, die allen werden nageleefd,

Gelet op het mondeling advies van het Openbaar Ministerie,

Verklaart de vordering **ontvankelijk en gegrond**,

Vernietigt de bestreden beslissing d.d. 19 juni 2007, zegt voor recht dat de eiseres lastens het O.C.M.W. Zelzate is gerechtigd op het leefloon voor een alleenstaand persoon van 1 september 2007 tot en met 30 november 2007 en veroordeelt de verwerende partij tot betaling aan de eiseres van het hiermee overeenstemmend bedrag,

Legt de kosten van het geding ten laste van de verwerende partij, krachtens artikel 1017, tweede lid Ger. W.,

Vereffent het bedrag van de op heden te begroten gedingkosten aan de zijde van elke gedingpartij op 109,32 EUR. rechtsplegingvergoeding,

Zegt dat er geen aanleiding bestaat om dit vonnis uitvoerbaar bij voorraad te verklaren.

Aldus gewezen door:

de heer P. VAN TROOS, rechter in de arbeidsrechtbank;

de heer L. DAUWE, rechter in sociale zaken benoemd als werkgever,

de heer E. VAN ACKER, rechter in sociale zaken benoemd als werknemer-bediende,

bijgestaan door:

de heer F. BAELE e.a. adjunct-griffier.

en uitgesproken door de kamervoorzitter op **ZES JUNI TWEEDE-
ZEND EN ACHT** in openbare terechtzitting van de negende kamer van de arbeidsrechtbank.

BAELE

DAUWE

VAN ACKER

VAN TROOS.